

Sygn. akt II KK 199/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 sierpnia 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Dołhy (przewodniczący)

SSN Rafał Małarski

SSN Dariusz Świecki (sprawozdawca)

Protokolant Monika Sieczko

w sprawie K. K.

uznanego za winnego popełnienia przestępstwa z art. 178a § 2 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 29 sierpnia 2012r.

kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść K. K.

od wyroku Sądu Rejonowego

z dnia 6 marca 2012r.,

- 1. uchyla zaskarżony wyrok w zakresie orzeczenia o karze grzywny,**
- 2. wydatkami postępowania kasacyjnego obciąża Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy wyrokiem z dnia 6 marca 2012 r. uznał oskarżonego K. K. za winnego tego, że w dniu 29 grudnia 2011 r. w W. przy ulicy C. umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym określone w art. 45 ust. 1 pkt 1 Ustawy Prawo o ruchu drogowym w ten sposób, że będąc w stanie nietrzeźwości [0,55 mg/l,

0,54 mg/l, 0,46 mg/l] w wydychanym powietrzu, kierował rowerem po drodze publicznej, tj. o przestępstwo z art. 178a § 2 k.k. i na podstawie art. 66 § 1 i 2 k.k. i art. 67 § 1 k.k. warunkowo umorzył postępowanie karne na okres roku próby. Na podstawie art. 177a § 2 k.k. orzekł wobec oskarżonego karę 50 stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 zł oraz zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe.

Wyrok ten uprawomocnił się w pierwszej instancji.

Kasację od tego wyroku na korzyść oskarżonego wyniósł Prokurator Generalny zaskarżając go w części dotyczącej orzeczenia o karze grzywny i zarzucił rażące i mające istotny wpływ na jego treść naruszenie przepisów prawa karnego procesowego – art. 342 § 1 i 2 k.p.k., polegające na orzeczeniu o warunkowym umorzeniu postępowania wobec K. K. z określeniem okresu próby, przy jednoczesnym wymierzeniu na podstawie art. 178a § 2 k.k. kary grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych, przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 zł. W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w części dotyczącej orzeczenia o karze grzywny zawartego w pkt 2 jego części dyspozytywnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście zasadna, co powoduje jej uwzględnienie w trybie art. 535 § 5 k.p.k. Należy jedynie dodatkowo wskazać, że niezależnie od podniesionego w kasacji zarzutu rażącego naruszenie art. 342 § 1 i 2 k.p.k., Sąd pierwszej instancji dopuścił się przede wszystkim rażącej obrazy przepisów prawa materialnego stosując jednocześnie dwa środki reakcji karnej, tj. środek probacyjny w postaci warunkowego umorzenia postępowania oraz karę grzywny w sytuacji, gdy ustawodawca nie przewiduje ich kumulacji. Przemawia za tym wykładnia językowa i systemowa przepisów kodeksu karnego. Odrębnie bowiem uregulowano kary (Rozdział IV) oraz środki związane z poddaniem sprawcy próbie (Rozdział VIII). W tym ostatnim rozdziale unormowano m.in. instytucję warunkowego umorzenia postępowania. Z treści przepisów art. 66 k.k. i art. 67 k.k. wynika, że warunkowe umorzenie postępowania jest samoistnym środkiem probacyjnym, który nie jest związany ze skazaniem sprawcy, a tym samym nie może zostać połączony z wymierzeniem mu kary.

Z tych też względów Sąd Najwyższy uchylił zaskarżony wyrok w zakresie dotyczącym orzeczenia kary grzywny obok warunkowego umorzenia postępowania karnego.